

سرود یکم

۲۸/۱

اندیشه و گفتار و کردار زرتشت پاک،

یانش* اهوراست.

فراپذیرید ای جاودانهای پاک،

گاتها را.

درود به شما ای سرودهای پاک.

اینک،

ای مزدای مینوی پاک نیکی افزا،

در آغاز،

با دستهای برافراشته و خواهان خوشبختی

به تو نماز می آورم.

باشد که

با همه کردارهای پاک و راست،

که با خرد و اندیشه نیک انجام گیرد،

روان آفرینش را خشنود سازم.

ای مزدا اهورا،
 با اندیشه نیک به تو روی می آورم،
 در پرتو راستی،
 مرا از پاداش زندگی مادی و مینویی،
 که گروندگان را به خوشبختی می‌رساند،
 برخوردار کن.

ای راستی و ای اندیشه نیک،
 و ای مزدا اهورا،
 من برای شما می‌سرایم،
 با سرودی که پیش از این کس نسروده است،
 تا توانایی مینویی و پارسایی،
 در ما فزونی گیرد.
 خواهش ما را بپذیرید،
 و به ما شادمانی و خوشبختی بخشید.

من روانم را با اندیشه نیک،
 به سرای برین جای خواهم داد.
 و با آگاهی از پاداشی که
 اهورامزدا برای کارها بر نهاده است،
 تا تاب و توان دارم،
 به مردمان می‌آموزم که
 در راه راستی بکوشند.

ای راستی،
 کی ترا خواهم دید؟
 ای اندیشه نیک،
 کی با دانایی ترا درخواهم یافت؟
 و ای اهورای توانا،
 کی به تو راه خواهم برد؟
 و کی آوای درونی مزدایی را خواهم شنید؟
 باشد که
 با مهین پیام اندیشه‌انگیز بر زبان،
 به گمراهان راه بنمایم.

ای راستی و ای اندیشه نیک،
 به سوی من آید،
 و بخشش دیرزیوی را به من ارزانی دارید.
 و تو ای مزدا اهورا،
 با سخنان راستین خود،
 به زرتشت نیروی مینویی و شادمانی،
 و به همه ما توانایی ده،
 تا بر آزار و ستیز دشمنان خود چیره گردیم.

ای راستی،
 بخششی را که پاداش اندیشه نیک است،
 به ما ارزانی دار.
 و تو ای پارسایی،
 آرزوهای گشتاسب* و پیروان او را برآورده ساز.
 و تو ای مزدا،
 به ما توانایی بخش،
 تا پیام ترا به همگان برسانیم.

ای اهورا،
 ای تو بهترین و بهتر از همه،
 و با بهترین راستیها هماهنگ،
 به دل از تو می خواهم،
 به فر شوستر* دلیر و دیگر یارانم،
 اندیشه نیک را برای همیشه بیخشایی.

ای مزدا اهورا،
 ای راستی،
 و ای اندیشه نیک،
 با بخششی که به من دارید،
 هرگز شما را نمی آزارم،
 و می کوشم که ستایش خود را
 به شما نیاز کنم،
 که شما و توانایی مینویی،
 سزاوار و در خور ستایشید.

۲۸/۱۰

ای مزدا اهورا،

آرزوی کسانی را

که راست و نیک اندیش و درست کردارند،

و تو آنها را می‌شناسی،

برآورده‌ساز.

من نیک می‌دانم که تو،

نیایشهایی را که از دل برآید،

و برای انجامی نیک باشد،

پاسخ خواهی گفت.

۲۸/۱۱

ای مزدا اهورا،

با آوای خود،

به خرد و اندیشه من،

که با این نیایشها،

راستی و اندیشه نیک را برای همیشه نگاهبانم،

بیاموز و بازگویی که

در آغاز،

هستی و آفرینش چگونه پدیدار گشته است؟

***

در آغاز،

هستی و آفرینش چگونه پدیدار گشته است؟

***

سرود دوم

۲۹/۱

روان جهان به شما گله می‌دارد،

برای چه مرا آفریدی؟

که مرا به کالبد هستی درآورد؟

خشم و زور و دست یازی و سنگدلی و گستاخی،

مرا فرا گرفته است.

مرا جز تو پستی و پناهی نیست،

رهاننده نیکی که مرا برهاند،

به من بنمای.

۲۹/۲

و آنگاه،

آفریدگار جهان از راستی پرسید:

راهبر تو در جهان کیست؟

تا ما او را پشتیبان شده و به او

توان آبادی جهان را ببخشیم.

و می خواهی چه کسی سردار جهان باشد،

تا خشم و آزار دُرّوندان* را فروشکنند؟

۲۹/۳

راستی به پاسخ گفت:

از اینان کسی را نمی شناسم

که آزار از جهان بردارد،

و راستان را در برابر تبهکاران یاری کند.

در میان این مردمان،

این کس باید تواناتر از همه باشد،

تا به یاریش بشتابیم.

۲۹/۴

مзда اهورا بهتر از همه آگاه است

که پیروان خدایان دروغین

در گذشته چه‌ها کرده‌اند،

و در آینده نیز چه‌ها خواهند کرد،

و تنها، اهورا مزدا داور است،

پس هر چه او می خواهد همان خواهد شد.

۲۹/۵

من و روان جهان بارور،

با دستهای برافراشته،

اهورا را ستایش می کنیم،

و از او می خواهیم که

به پارسایان و راهبر آنان،

از سوی دُرّوندان،

گزندی نرسد.

۲۹/۶

آنگاه

اهورا مزدا،

که بافت و سرود زندگی

از دانایی اوست، گفت:

آیا تو سردار و راهبری پارسا نمی شناسی؟

آیا تو برگزیده آفریدگار،

برای نگاهداری و نگاهبانی جهان نیستی؟

۲۹/۷

این سخن اندیشه‌انگیز خوشبختی افزا،
از اهورایی است که:
خواستش با راستی هماهنگ است.
و مزدا اهورا،
برای آبادی جهان،
آن را به پارسایان آموخته است.
ای اندیشه نیک،
کیست آنکه از تو باشد
و براستی مردمان را یاری بخشد؟

۲۹/۸

من تنها یکی را می‌شناسم که
به آموزش ماگوش فرا می‌دارد،
و او،
زرتشت اسپنتمان است،
و تنها اوست که می‌خواهد
سرود ستایش مزدا و راستی را
به مردمان برساند.

پس ما به او،

شیوایی و دلپذیری سخن می‌بخشیم.

۲۹/۹

آنگاه،
روان جهان باز خروشید،
آیا من باید سخنان مرد ناتوانی را
بپذیریم و پشتیبان او باشم؟
مرا براستی آرزوی سردار توانایی بود،
کی چنین کسی،
با دستهای توانای خود،
مرا یاری خواهد کرد؟

۲۹/۱۰

ای اهورا،
از راه راستی و اندیشه نیک،
به وی نیرو و توانایی ارزانی دار،
تا خانمان آباد و رامش پدیدآورد.
ای مزدا،

من او را برترین آفریده تو می‌شناسم.

۲۹/۱۱

ای مزدا اهورا،

کی راستی و اندیشه نیک و توانایی مینویی

به ما روی خواهد کرد؟

کی انجمن مغان*،

این آیین ترا خواهد پذیرفت؟

اینک که یآوری برای ما رسیده است،

ما آماده یاری او هستیم.

***

اهورا و اندیشه نیک را،
و دانش نیک و آیین راستی را،
تا فروغ و روشنایی را دریابید،
و به رسایی و شادمانی برسید.

۳۰/۲

پس،
بهترین گفته‌ها را به گوش بشنوید،
و با اندیشه روشن بنگرید،
و هر یک از شما برای خویشتن،
از این دو راه یکی را برگزینید،
و پیش از رویداد بزرگ،
هر یک بدرستی آگاه شوید،
و این آیین را بیاموزید و بگسترانید.

۳۰/۳

اینک،
آن دو مینوی همزاد که در آغاز،
در اندیشه و انگار پدیدار شدند،

***

سرود سوم

۳۰/۱

اینک سخن می‌دارم،
برای شما ای خواستاران،
و برای شما ای دانایان،
از دو نهاده بزرگ.
و می‌ستایم،

یکی نیکی را می‌نماید و آن دیگری بدی را،

و از این دو

دانا راستی و درستی را برمی‌گزیند و نه نادان.

۳۰/۴

و آنگاه،

که در آغاز،

آن دو مینو به هم رسیدند،

زندگی و نازندگی را پدید آوردند.

و تا پایان هستی چنین باشد که

بدترین منشاها از آن پیروان دروغ،

و بهترین منشاها از آن پیروان راستی خواهد بود.

۳۰/۵

از این دو مینو،

پیرو دروغ بدترین کردارها را برمی‌گزیند،

و آنکه پاکترین اندیشه‌ها را دارد،

و آراسته به فروغ پایدار است،

و آنکه با باور استوار و کردار درست،

مزدا اهورا را خشنود می‌سازد،

راستی را.

۳۰/۵

از آن دو،

کز اندیشان* راستی را بر نمی‌گزینند.

زیرا هنگامی که دودلند،

فریب بر آنها فراز آید،

و از این رو،

به بدترین اندیشه‌ها می‌گرایند،

و به سوی خشم می‌شتابند،

و زندگی مردمان را به تباهی می‌کشانند.

۳۰/۷

و به آنکه راه نیک برمی‌گزیند،

توانایی مینویی و اندیشه نیک و راستی فرارسد،

و پارسایی به کالبد او پایداری و استواری بخشد.

و چون او از آن تو بوده است

در آزمون سخت پیروز برمی‌آید.

و هنگامی که،

گناهکاران به کیفر خود رسند،

آنگاه، ای اهورا مزدا،

شهریاری تو از راه اندیشه نیک،

بر آنان آشکار خواهد شد،

و آنها خواهند آموخت،

چگونه از دروغ برهند و به راستی روکنند.

ای مزدا اهورا،

باشد که

از آن تو باشیم،

و از کسانی باشیم که جهان را تازه می گردانند.

باشد:

زمانی که خرد دستخوش سستی و ناستواری

است،

راستی به یاری ما آید،

و اندیشه ما را به هم نزدیک گرداند.

آنگاه که

شکست و تباهی به دروغ فرود آید،

آنان که با نیکنامی کوشا،

و به نیکی شناسا بوده اند،

در سرای خوش اندیشه نیکِ مزدایی و راستی،

آرزو و خواست خویش را

برآورده خواهند یافت.

ای مردم،

هرگاه این آیین بر نهاده مزدا را دریابید

که کیفر رنج دیرنده از آن دَرُوندان است

و شادی و سود بیکران برای راستان،

آنگاه، در پرتو این آیین

به خوشبختی و رستگاری راستین خواهید رسید.

***

سرود چهارم

۳۱/۱

ای جویندگان دانش،
اینک برای شما،
این آموزشها و سخنان ناشنوده را،
آشکار می‌سازم.
بیگمان، این سخنان،
برای کسانی که با آموزشِ دروغ،
جهانِ راستی را
به تباهی می‌کشانند، ناگوار
و برای دلدادگانِ مزدا بهترین است.

۳۱/۲

چون، با این آموزشهای نادرست،
گزینش راه بهتر، روشن و آشکار نیست،
من، چونان آموزگاری،
که برگزیدهٔ مزداست،
به سوی شما می‌آیم،

تا هر دو گروه را بیاموزانم
چگونه برابر راستی زندگی کنند.

۳۱/۳

ای مزدا،
آن خوشبختی را که در پرتو فروغِ مینویی،
و از راه راستی،
به هر دو گروه نوید داده‌ای،
و آن آیینی را که برای فرزندگان است،
با گفتار خود،
برای آگاهی ما آشکار ساز.
تا من، همهٔ مردمان را
به گرویدن به آن فرا خوانم.

۳۱/۴

ای مزدا،
و ای جاودانهای * پاک،
پس ما خواهان راستی و پاکی و پارسایی
و بهترین اندیشه‌های دلخواه،

و توانایی مینویی نیرومند هستیم؛

تا باگسترش آنها،

بر دروغ چیره گردیم.

۳۱/۵

ای مزدا اهورا،

مرا بیاگاهان،

تا از راه راستی و نیک اندیشی،

آن آیینی را که

برای من بهترین است، برگزینم

و پاداش شادی بخش آن را دریابم

و آنچه را که خواهد شد و نخواهد شد، ببینم.

۳۱/۶

بهترین پاداشها و خوشبختی‌ها،

از آن دانایی خواهد بود،

که پیام راستین و سخن پاک مرا،

که مردمان را

به رسایی و بالندگی جاودانه راه می‌نماید،

به آنها می‌رساند.

مزدا اهورا،

در پرتو اندیشه نیک،

توانایی این کس را فزونی می‌بخشد.

۳۱/۷

اوست که در آغاز،

با اندیشه‌اش جهان را روشنایی بخشید.

و با خردش، هنجار هستی را آفرید.

تا بهترین اندیشه‌ها را،

نگاهدار و پشتیبان باشد.

ای مزدا هورا، که همواره یکسانی،

با مینوی خود،

ما را بر افروز و بر افراز.

۳۱/۸

ای مزدا،

هنگامی که ترا با اندیشه‌ام شناختم،

دریافتم که

تویی سرآغاز و سرانجام هستی،
و تویی سرچشمه اندیشه نیک.
و آنگاه که ترا با چشم دل دیدم،
دانستم که

تویی آفریدگار راستین راستی،
و تویی داور کردار مردمان.

۳۱/۹

ای مزدا اهورا،

از توست پاکی و پارسایی،
از توست خرد مینوی جهان ساز.
تو به آدمی آزادی گزینش راه داده‌ای
تا راهبر راستین خویش را برگزیند
و از راهبر دروغین سربتاابد.

۳۱/۱۰

آنگاه، از میان آن دو،
مردمان می‌باید،

راهبری راستین برای خویش برگزینند
که درست کردار باشد
و اندیشه نیک را بیفزاید.
ای مزدا،

هرگز راهبری فریبکار،
با وانمود به راستی و پاکی،
نمی‌تواند آورنده پیام تو باشد.

۳۱/۱۱

ای مزدا،
هنگامی که در آغاز،
با اندیشه خویش،
برای ما تن و خرد و یابش* آفریدی،
و به تن ما جان دمیدی،
و به ما،
توانایی گفتار و کردار دادی،
خواستی که ما باور خویش را
بدلخواه برگزینیم.

۳۱/۱۲

از این رو، هرکس،

چه راست گفتار باشد و چه کز گفتار،

چه دانا باشد و چه نادان،

آنچه در دل و اندیشه خود دارد

به زبان می آورد و آشکار می کند،

و آنگاه که

اندیشه در پرسش و سرگردانی و بدگمانی

می افتد،

پارسایی به یاری روان می آید

و به آن راه می نماید.

۳۱/۱۳

ای مزدا،

هنگامی که کسی آشکارا یا نهان

پرسشی می کند،

و یا کسی در برابر گناهی خرد

کیفری بزرگ می بیند،

تو با دیدگان روشن بین خود

و از راه راستی،

همه اینها را می پایی و می بینی.

۳۱/۱۴

ای مزدا،

این از تو می پرسم:

در نامه زندگی مردمان و در انجام

از آنچه رفته و از آنچه خواهد رفت،

پیروان راستی را چه پاداشی،

و دُروندان را چه کیفری خواهد بود؟

۳۱/۱۵

ای اهورا،

این از تو می پرسم:

سزای کسی که نیروی دُروند بدکار را می افزاید

چه خواهد بود؟

و کسی که در زندگی

کاری جز آزار راهبر درست کردار

و جدا کردن مردمان از او ندارد،

چه کیفی خواهد دید؟

۳۱/۱۶

ای مزدا اهورا،

این از تو می پرسم:

کسی که با دانایی و نیک اندیشی،

برای افزایش توانایی خانه یا شهر یا کشورش

و برای گسترش آیین راستی می کوشد،

کی و چگونه به تو خواهد پیوست؟

۳۱/۱۷

از پارسا و دُروند،

کدامیک راه درست را برگزیده است؟

دانای روشن بین باید

مردمان را بیاگاهاند،

تا نادان آنان را نفریبد و به گمراهی نکشاند.

ای مزدا اهورا،

تو برای ما

آموزگار و راهنمای اندیشه نیک باش.

۳۱/۱۸

پس شما هیچیک،

به گفتار و آموزشهای دُروند

گوش فرا مدهید،

زیرا دُروند

بیگمان خانه و ده و شهر و کشور را

به ویرانی و تباهی می کشاند.

پس در برابر دُروند، بایستید و با او برزمید.

۳۱/۱۹

ای مزدا اهورا،

باشد که مردمان

به سخن دانایی گوش فرا دهند که

راست می اندیشد،

چاره ساز زندگی مردمان است،

در گفتار راستین خود شیوا و تواناست،

و در پرتو فروغ تابناک تو،
جایگاه هر دو گروه را روشن می‌سازد.

۳۱/۲۰

کسی که به سوی راستان رو کند،
جایگاهش در فروغ و روشنایی خواهد بود.
و آنکه دُرُوند است،
تا دیرگاه،
زندگی را در تیرگی و کوردلی و آه و دریغ
به سر خواهد برد،
سرانجامی که
برخاسته از کردار و یابش او خواهد بود.

۳۱/۲۱

مзда اهورا،
با خداوندی و سروری خود،
رسایی و جاودانگی،
راستی و توانایی مینویی و یاری اندیشه نیک را
به کسی ارزانی می‌دارد
که در اندیشه و کردار دل‌بسته او باشد.

۳۱/۲۲

این آیین،
برای دانایی که با اندیشه‌اش درمی‌یابد،
و با نیروی مینویی و با گفتار و کردار،
راستی را نگاهداری و پشتیبانی می‌کند،
روشن و آشکار است.
ای مزدا اهورا،
چنین کسی از سوی تو شایسته‌ترین
یاور و راهنمای مردمان است.

***

سرود پنجم

۳۲/۱

ای مزدا اهورا،
برای رسیدن به بزرگترین خوشبختی‌ها،
خویشاوندان و همکاران و یاوران*
به تو نماز می‌برند،
و دیویسنیان نیز با همان اندیشه،
ترا می‌ستایند.

باشد که

ما پیام رسان تو باشیم،

و بدخواهان را از دشمنی و بیزاری به پیروان تو

باز بداریم.

۳۲/۲

مزدا اهورا

که از راه اندیشه نیک و با توانایی

بر جهان شهریاری دارد،

به نیایش کنندگان پاسخ داد:

راستی فروغمند را، که برای پارسایی

یاوری نیک است،

برای شما برگزیده‌ام.

باشد که

او از آن شما گردد.

۳۲/۳

ای کزاندیشان،

همه شما و همه آنهایی که

با خیره‌سری شما را می‌ستایند،

دارای سرشتی زشت و نادرست و خودستا

هستید،

و این کردار فریبکارانه است

که شما را در هفت کشور، به بدی

زبانزد کرده است.

۳۲/۴

بدینسان شما،

اندیشه مردم را

چنان پریشان و آشفته کرده‌اید،

که بدترین کارها را انجام می‌دهند،

به دوستی با کزاندیشان رو می‌کنند،

از اندیشه نیک دوری می‌جویند،

و از خرد خداوندی و راستی و پاکی می‌گریزند.

۳۲/۵

ای کزاندیشان،

بدینسان شما،

با کردار بداندیشانه

و با اندیشه و گفتار و کردار زشت

و نوید سروری به دروندان،
مردم را فریب دادید
و آنها را از زندگی خوب و جاودانه بازداشتید.

۳۲/۶

شاید گناهکار با رفتار خود
به کامیابی برسد و نام آور گردد،
اما ای مزدا اهورا،
تو که همه چیز را به یاد داری،
با بهترین اندیشه‌ها
آگاهی و می‌دانی
در پرتو شهریاری توست که در انجام،
آیین راستی فرمانروا می‌گردد.

۳۲/۷

از این گناهکاران
هیچیک نمی‌داند،
همانگونه که زندگی و آزمون گدازان آن
می‌آموزد،
پیشرفت از کار و کوشش است.
ای مزدا اهورا،

تو بهتر از همه
از سرنوشت این کسان آگاهی.

۳۲/۸

از این گناهکاران،
جمشید و یونگهان* شناخته شده است.
آنکه برای خوشنودی مردم و خویشتن،
خداوند جهان را خوار شمرد.
ای مزدا،
من به داوری واپسین تو درباره گناهکاران
بیگمانم.

۳۲/۹

آموزگار بد،
گفته‌های دینی را برمی‌گرداند و پریشان
می‌کند.
و با آموزشهای خود،
زندگی خردمندانه را تباه می‌سازد.
و بدینسان،

مردم را از داشتن سرمایه‌گرانیهای
راستی و اندیشه نیک باز می‌دارد.
ای مزدا و ای راستی،
من با سخنانی که از دل برمی‌خیزد،
به شما گله می‌آورم و پناه می‌جویم.

۳۲/۱۰

براستی آموزگار بد،
که گفته‌های دینی را برمی‌گرداند و پریشان
می‌کند،
نگریستن به زمین و خورشید را با دو دیده،
از بدترین گناهان می‌انگارد،
نیک اندیشان را به سوی گمراهی می‌کشاند،
کشتزارها را ویران می‌کند،
و رزم‌افزار به روی راستان می‌کشد.

۳۲/۱۱

ای مزدا،
همچنین کسانی زندگی را تباه می‌سازند که

دروندان را بزرگ می‌شمارند،
زنان و مردان بزرگوار را از رسیدن
به بخشایش ایزدی باز می‌دارند،
و پارسایان و راستان را
از بهترین اندیشه‌ها
دور می‌دارند و می‌آزارند.

۳۲/۱۲

آنان با آموزشهای خود
مردم را از بهترین کارها باز می‌دارند،
زندگی مردم را با گفتار فریبنده تباه می‌سازند،
گَرَهْمَا* و کَزَبِن** را بر پارسایان
برتری می‌دهند،
و برای پیروان دروغ
سروری می‌خواهند.
و مزدا
برای چنین کسان و کارهای بد آنان
کیفری سخت نهاده است.

۳۲/۱۳

هر نیرویی که گرهما

در پناه بدترین اندیشه‌ها

آرزوی به دست آوردن آن را دارد،

سرانجام

زندگی خود او را به تباهی می‌کشاند.

و آن زمان است، ای مزدا،

که او با ناله و زاری،

خواهان شنیدن پیام پیام آور تو می‌گردد.

پیام‌آوری که راستی را،

در برابر دشمنان آن نگاه می‌دارد.

۳۲/۱۴

از دیر باز،

گرهما با یاری کاویها*،

خرد و نیروی خود را

برای به ستوه آوردن پیام آور

به کار انداخته‌اند.

آنان

از دُرّوندان یاری می‌جویند و می‌گویند:

جهان را باید به تباهی کشاند،

تا هوم* جاودانه به یاری آنان آید.

۳۲/۱۵

بدینسان،

کرپنها و کاویها،

به دست همان کسانی که هیچگاه

برای آنها زندگی آزاد و دلخواه

روا نمی‌داشتند، تباه می‌گردند.

کسانی که در پرتو رسایی و جاودانگی،

به سرای منش نیک راه می‌یابند.

۳۲/۱۶

براستی،

آموزش راستین هوشمندانهٔ مرد پارسا و آگاه،

بهترین چیزهاست.

ای مزدا اهورا،

تو می‌توانی کسانی را که در پی آزارمنند،

از کارشان بازداری.

و من نیز می‌کوشم،

پیروان و دلباختگان ترا،
از دشمنی و آزار دَروندان برهانم.

***

و یا به او و به پیرو او،
راه نیک می آموزد و می نمایاند،
با باور و با دل بستگی،
خواست مزد را بجا می آورد.

۳۳/۳

ای اهورا،
کسی که با راستان،
خواه خویشاوند باشد و خواه همکار و خواه
یاور،
بهترین رفتارها را داشته باشد،
و کسی که با کوشش خود جهان را بپروراند،
چنین کسی،
در سرای راستی و اندیشه نیک جای می گیرد.

۳۴/۴

پس ای مزدا،
تو را می پرستم و از تو می خواهم:
نافرمانی و بداندیشی زدوده شود،
از خویشاوندان، بددلی و خیره سری،

سرود ششم

۳۳/۱

هر کس در این جهان،
کردارش می باید بر پایه راستی،
که آیین بنیادین زندگی است باشد.
راهبر می باید،
با دُروندان و راستان
و همچنین با آنانکه کردار نیک و بدشان
به هم آمیخته است،
با درست ترین کردارها رفتار کند.

۳۳/۲

هر کس که با اندیشه و گفتار و کردار،
با دُروند می ستیزد،

از همکاران، دروغ و دشمنی نزدیکان،
از همیاران، دشگویی و ناسزا،
و از پهنه گیتی، راهبری بد
از میان برخیزد.

۳۳/۵

پس،
برای رسیدن به آرمان انجامین خود،
و رسیدن به زندگی دراز،
و رسیدن به شهر یاری اندیشه نیک،
آوای سروش تو را که بزرگترین آواهاست،
به یاری خواهم گرفت.
و باگام نهادن در راه درست و استوار راستی،
به جایگاه فرمانروایی مزدا اهورا راه خواهم
یافت.

۳۳/۶

پس من،
چونان سرودگویی استوار بر راستی،
و با بهترین اندیشه‌ها،

و با مهر به تو،
و همچنان که تو می خواهی،
خواهان راهبری مردم هستم.
ای مزدا اهورا،
می خواهم ترا ببینم و همپرس و گوی تو باشم.

۳۳/۷

ای مزدای بهترین،
به سوی من آی و خود را به من بنمای،
تا در پرتو راستی و اندیشه نیک،
سخنان خود را بیرون از انجمن مغان،
به گوش دیگران نیز برسانم.
باشد که
آنچه بایسته ماست،
و نمازی که شایسته توست برای ما آشکار
گردد.

۳۳/۸

ای مزدا اهورا،
آماجهای مرا به من بشناسان،

تا در پرتو اندیشه نیک،

به آنها دست یابم،

و از راه راستی ترا بستایم.

ای مزدا،

بخشش پایدار رسایی و جاودانگی را،

به من ارزانی دار.

۳۳/۹

ای مزدا،

دومینوی راستی افزای بزرگ رسایی و

جاودانگی را،

که از توست،

با فروغ دل و خرد به دست توان آورد.

باشد که

در پرتو بهترین اندیشه‌ها،

از بخشش آسمانی این دو مینوی همکردار

برخوردار گردیم.

۳۳/۱۰

ای مزدا،

خوبی‌های زندگی را که بوده و هست و خواهد

بود،

و همه آنها از توست،

با مهر خودت به ما ارزانی دار،

و در پرتو اندیشه نیک و توانایی مینویی و

راستی،

تندرستی و خوشبختی ما را بیفزای.

۳۳/۱۱

ای مزدا اهورای تواناتر از همه،

و ای پارسایی،

و ای راستی گیتی افزا،

و ای اندیشه نیک،

و ای توانایی مینویی،

به من گوش فرا دهید،

و آنگاه که پاداش هر کس را می‌دهید،

بر من بخشش آورید.

۳۳/۱۲

ای مزدا اهورا،
خود را به من بنمای،
و با پارسایی روانم را توانا کن،
و با مینوی پاک و فزاینده خود،
نیایشهایم را پاسخ گوی،
و با راستی مرا
از نیرو و توان بسیار برخوردار کن،
و با اندیشه نیک سروری ام بخش.

۳۳/۱۳

ای مزدا اهورای بسیار بینا،
بخشش بیمانندت را که از شهریاری تو،
و از اندیشه نیک است،
برای خوشبختی و شادمانی من،
بر من آشکار ساز.
و تو ای پارسایی،
در پرتو راستی،
یابش و روشنایی دل به من ارزانی دار.

۳۳/۱۴

اینک، زرتشت
همه تن و جان،
و گزیده اندیشه نیک خود را،
به مزدا نیاز می کند،
و کردار و گفتار و دل آگاهی
و همه توان مینویی خود را،
به راستی ارمغان می دارد.

***

سرود هفتم

۳۴/۱

ای مزدا اهورا،

کردار و گفتار و نیایشی که به مردم

جاودانگی و راستی و نیروی رسایی می بخشد،

همه را،

نخست به تو نیاز می کنم.

ای مزدا اهورا،
 مرد پاک پارسای نیک اندیشی
 که روانش با راستی پیوسته است،
 همه اندیشه و کردار خود را به تو نیاز می‌کند،
 باشد که
 با سرود ستایشی که می‌سرایم و نیایشی که
 می‌کنم، به تو نزدیک گردم.

ای مزدا اهورا،
 آن چه سزاوار تو و در راه راستی است،
 با نماز به تو بجا می‌آوریم و نیاز تو می‌کنیم،
 باشد که همه مردمان،
 در پرتو اندیشه نیک و شهریاری تو،
 به رسایی برسند.
 ای مزدا،
 بر راستی آنکه داناست،
 پیوسته از نیروی مینویی تو برخوردار گردد.

ای مزدا اهورا،
 ما در پرتو راستی،
 فروغ پرتوان ترا خواهانیم،
 آن فروغ جاودانه و توانا
 که پیروان راستی را آشکارا یاری می‌دهد،
 و با توانایی،
 آزار و دشمنی بدخواهان را
 می‌بیند و در می‌یابد و دور می‌دارد.

ای مزدا،
 چه بزرگ است شهریاری تو و توانایی تو.
 چه اندازه آرزومندم که کار در راه تو کنم و به تو
 بپیوندم،
 و با راستی و اندیشه نیک،
 وارستگان ترا یار و یاور باشم.
 ترا برتر از همه می‌دانم،
 و از خدایان دروغین و مردمان گمراه بیزاری
 می‌جویم.

۳۴/۶

ای مزدا و ای راستی،

و ای اندیشه نیک،

چون شما چنان هستید که من بدرستی

دریافته‌ام،

پس در سراسر فراگشتهای زندگی،

مرا راه بنمایید.

تا با ستایش و نیایشی از دل،

به سوی شما بازآیم.

۳۴/۷

ای مزدا،

کجایند آن دلدادگان تو؟

که با اندیشه نیک،

از آموزشهای پر ارج تو آگاهند،

و آنها را،

چه در رنج و چه در خوشی،

با هوشمندی به کار می‌بندند.

من کسی را جز تو نمی‌شناسم،

پس، در پرتو راستی

مرا پشت و پناه باش.

۳۴/۸

ای مزدا،

براستی، دُروندان،

با کردارهای خود ما را هراسان می‌دارند،

زیرا آنان،

برای مردم تباهی و ویرانی می‌آورند،

توانمندانشان به ناتوانان ستم می‌کنند،

با آیین تو دشمنی می‌ورزند،

هیچگاه به راستی نمی‌اندیشند،

و از اندیشه نیک می‌گریزند و روی می‌گردانند.

۳۴/۹

ای مزدا،

کسانی که

با کردارهای زشت خود

و با ناآگاهی از اندیشه نیک،

و اندیشه نیک و راستی و پارسایی،
استواری و توانایی مینویی را می‌فزاید.
و با اینهاست
که چیرگی بر دشمنان
به دست می‌آید.

۳۴/۱۲

ای مزدا،
کدام است آیین تو؟
و چیست
خواست تو و ستایش تو و نیایش بایسته تو؟
فراگوی و به ما بنمای،
تا پاداش دستورهای ترا دریابیم،
و در پرتو راستی،
راه خودشناسی و نیک منشی را بشناسیم.

۳۴/۱۳

ای مزدا اهورا،
این راهی که به من نمودی،
راه اندیشه نیک و دستور و آموزش

پارسایی را
که نزد دانایان گرامی است
از دست می‌نهند،
به همانگونه که تباهکاران بی‌فرهنگ
از ما روی بر می‌تابند،
از راستی دوری می‌جویند.

۳۴/۱۰

خردمند گوید:
کاربر اندیشه نیک کنید،
پارسایی را که بنیاد راستی است
نگاهدار باشید،
و بدانید که همه اینها،
در شهریاری مزدا اهورا پدیدار خواهد شد.

۳۴/۱۱

ای مزدا،
اینک دو بخشش:
رسایی و جاودانگی تو،
به روشنایی راه می‌نماید.

با اندیشه نیک و با پاکی و راستی،
ترا بشناسم،
و با شهریاری و با خواست خود،
و در پرتو راستی،
زندگی را برای من تازه گردان.

***

سوشیانسهاست؛
و آن چنین است که
تنها کردار نیک در پرتو راستی
به شادمانی می انجامد؛
آن پاداشی که تو به دانایان می بخشی.

۳۴/۱۴

ای اهورا،
بیگمان
تن و جان کسانی
از آن پاداش نوید داده شده برخوردار می گردد
که کار با اندیشه نیک کنند،
در آبادانی و پیشرفت جهان بکوشند،
و در پرتو راستی
آیین خرد نیک ترا پیش برند
و خواست ترا برآورده سازند.

۳۴/۱۵

ای مزدا اهورا،
بهترین گفتارها و کردارها را به من بیاموز تا

سرود هشتم

۴۳/۱

مزدا اهورای همه توانا
چنین بر نهاده است
که خوشبختی از آن اوست
که به دیگران خوشبختی بخشد.
من برای پیشرفت و نگاهداشتن آیین راستی،
خواهان استواری و توانایی هستم.
ای پارسایی،
آن پرتوی را

که پاداش زندگی نیک منشانه است،
به من ارزانی دار.

۴۳/۲

و همچنین،
بهترین پاداش‌ها
از آن کسی است
که خواستار روشنایی است،
و به دیگران روشنایی بخشد.

ای مزدا اهورا،
با خرد پاک خود،
و در پرتو آیین راستی،
دانش برخاسته از اندیشه نیک را
به من ببخشای،
تا از زندگی دراز شادمانه برخوردار گردم.

۴۳/۳

پس براستی،
بهترین نیکی‌ها به کسی خواهد رسید،

که در زندگی مادی و مینویی،
راه راست خوشبختی
که ما را به بارگاه اهورا می‌رساند،
به ما بیاموزاند.

۴۳/۴

ای مزدا،
هنگامی ترا پاک و توانا شناختم
که دریافتم، تو با نیروی خود
خواست ما را برآورده می‌سازی،
و دَرُوندان و راستان را
به کیفر و پاداش می‌رسانی،
و با فروغت، که از راستی نیرومند است
و به دلها گرمی می‌بخشد،
ما را از توان اندیشه نیک
برخوردار می‌گردانی.

۴۳/۵

ای مزدا اهورا،

آنگاه ترا پاک شناختم،

که ترا در سرآغاز زندگی دیدم،

و دریافتم،

که تو برای گفتار و کردار پاداش بر نهاده‌ای:

بدی برای بدان و نیکی برای نیکان،

آیینی که در پرتو هنر و خرد تو،

تا انجام آفرینش و پایان زندگی

به جای خواهد ماند.

۴۳/۶

ای مزدا،

آن زمان که

خرد پاک تو فراز آید،

توانایی مینویی و اندیشه نیک،

باکنش خود

جهان را به سوی راستی پیش می‌راند.

و پارسایی،

آیین خرد ترا،

که کسی آن را نتواند فریفت،

به رادان می‌آموزاند.

۴۳/۷

ای مزدا اهورا،

آنگاه ترا پاک شناختم که

اندیشه نیک بر من فراز آمد و پرسید:

که هستی و از کیستی؟

و در برابر پرسشها و دودلی‌های روزانه،

درباره جهان و خودت،

چه راهی را می‌شناسانی و می‌نمایی؟

۴۳/۸

نخست به او گفتم:

منم زرتشت،

و تا آنجا که در توان دارم،

دشمن سر سخت دَروندان

و پناه نیرومند راستانم.

ای مزدا، می‌خواهم،
تا آن زمان که ستایشگر و درودگوی تو هستم،
پیوسته از نیروی بیکران تو
برخوردار گردم.

۴۳/۹

ای مزدا اهورا،
آنگاه ترا پاک شناختم که
اندیشه نیک بر من فراز آمد و پرسید:
به که نماز می‌آوری؟
گفتم:
به فروغ مزدا نماز می‌آورم،
و تا مرا تاب و توان هست
دل به راستی می‌بندم.

۴۳/۱۰

ای مزدا،
پس مرا به سوی راستی دلخواه من
راه بنمای،

تا با پیروی از پارسایی آن را دریابم.
واز ما بپرس و ما را بیازمای،
که پرسش و آزمون توست،
که راهبران را
نیرومندی و برتری بخشد.

۴۳/۱۱

ای مزدا،
هنگامی ترا پاک شناختم که
اندیشه نیک بر من فراز آمد،
و من، از سخنان تو آموختم و دریافتم که،
گسترش آیین تو در میان مردمان دشوار است.
اما من،
آنچه را که به نزد تو بهترین است،
به انجام می‌رسانم.

۴۳/۱۲

آنگاه،
به من سخنی گفتی که چونان نشنوده بودم،

گفتی:

به سوی راستی روم،

تا داناگردم،

بکوشم تا سروش در دلم آوا دهد،

و در پرتو روشنایی آن دریابم

که به هر دو گروه نیکان و بدان،

پاداش و کیفر بایسته داده خواهد شد.

۴۳/۱۳

ای مزدا،

آنگاه ترا پاک شناختم که

اندیشه نیک بر من فراز آمد،

و بدو گفتم:

برای رسیدن به آماجم،

مرا زندگی درازی آرزوست،

آن زندگی دلخواه،

که تنها تو می بخشی،

و در توان و شهریاری توست.

۴۳/۱۴

ای مزدا،

همان گونه که مرد دلیر و توانا،

به دوست خود شادمانی بخشد،

تو نیز با شهریاری خود،

و در پرتو راستی،

به پیروان من

شادمانی ارزانی دار.

من بپا خواهم خاست،

و همراه با همه آنهایی که

سراینده سخن اندیشه انگیز تو هستند،

پشتیبان آموزشهای تو خواهم بود.

۴۳/۱۵

ای مزدا اهورا،

آنگاه ترا پاک شناختم که،

اندیشه نیک بر من فراز آمد

و مرا آموخت که،

بهترین راه بالندگی مینویی،

اندیشیدن در آرامش است،
و راهبر هرگز نباید در پی خشنودی دَروندان
باشد،
زیرا آنان
پیوسته با راستان راه دشمنی می‌پویند.

۴۳/۱۶

ای اهورا،
پس زرتشت
برای خویشان پاکترین اندیشه‌ها را بر
می‌گزیند.
باشد که
در پرتو راستی،
زندگی مادی ما نیرو گیرد،
پارسایی و توانایی مینویی
زندگی ما را تابان گرداند،
و اندیشه نیک
کارهای ما را به پاداش نیکو برساند.

***

سرودنهم

۴۴/۱

ای مزدا اهورا،
این از تو می پرسم،
پرسشم را بازگوی،
چگونه دلدادگان تو با فروتنی،
ترا بشناسند؟
کی راه را،
به دوستی چون من می آموزی؟
و کی در پرتو راستی دلخواه،
مرا یاری می کنی،
تا اندیشه نیک به سوی ما آید؟

۴۴/۲

ای مزدا اهورا،
این از تو می پرسم،
پرسشم را بازگوی،
چيست سرآغاز و سرچشمه بهترين زندگيها؟

و کسی که در پی آن کوشاست،

چه پاداشی می‌یابد؟

و آنکه برگزیده همگان است،

چگونه در پرتو راستی،

پاک، دوست و چاره ساز زندگی،

و نگهبان همه کارهای مینویی است؟

۴۴/۳

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

کیست در آغاز،

آفریدگار و پدر راستی؟

چه کسی به خورشید و ستارگان،

راه پیمودن نموده است؟

کیست که از او

ماه‌گاہ در افزایش است و گاہ در کاهش؟

ای مزدا،

من خواهان دانستن اینها و دیگر چیزهایم.

۴۴/۴

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

کیست آنکه،

زمین را در پایین و آسمان بی‌نشیب را در بالا

نگاه داشته است؟

کیست آنکه،

آب و گیاه را آفریده است؟

کیست آنکه،

به باد و ابر تیره تند روی داده است؟

و کیست آنکه،

اندیشه نیک را پدیدار ساخته است؟

۴۴/۵

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

کدام مهسازی،

روشنایی و تاریکی را می‌آفریند؟

کدام مهسازی،

خواب و بیداری را پدید می‌آورد؟

کیست آنکه،

بامداد و نیمروز و شب را می‌نمایاند،

که دانا را،

به انجام بایسته‌های خود فرا می‌خواند؟

۴۴/۶

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگویی،

آیا آنچه را که می‌گویم و می‌آموزم،

همه برآستی درست است؟

آیا پارسایی، باکنش خود

راستی را می‌افزاید

و در پرتو اندیشه نیک،

شهریاری ترا پدیدار می‌گرداند؟

ای مزدا،

برای چه کسی

این جهان بارور و شادی بخش را آفریده‌ای؟

۴۴/۷

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگویی،

چه کسی،

توانایی مینویی را همراه با پارسایی بیافرید؟

چه کسی با فرزاتگی،

پسر را دوستدار پدر کرد؟

من می‌گویم

با این پرسشها و با اندیشه پاک،

ترا که آفریدگار همه هستی، بشناسم.

۴۴/۸

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگویی،

من که به آموزشهای تو می‌اندیشم،
و با اندیشه نیک سخنانی می‌پرسم،
چگونه در پرتو راستی،

به رسایی زندگی دست می‌یابم،
و از آرامش و شادمانی روان برخوردار
می‌گردم؟

۴۴/۹

ای مزدا اهورا،
این از تو می‌پرسم،
پرسشم را بازگویی،
چگونه یابش خود را پاک‌گردانم و آن را نیاز تو
کنم؟

تا با سرسپردگی به تو،
و با دانشی که در پرتو شهریاری تو می‌آموزم،
و با توانایی مینویی،
و با راستی و اندیشه نیک،
به بارگاه تو راه جویم.

۴۴/۱۰

ای مزدا اهورا،
این از تو می‌پرسم،
پرسشم را بازگویی،
چیست آن آیین تو
که برای جهانیان بهترین است
و همگام با راستی،
جهان را پیش می‌برد،

و در پرتو پارسایی،
کارهای ما را به سوی راستی راه می‌نماید؟
من با خواست و دانش خود،
به سوی تو و آیین تو روی می‌آورم.

۴۴/۱۱

ای مزدا اهورا،
این از تو می‌پرسم،
پرسشم را بازگویی،
چگونه پارسایی،
به کسانی که آیین ترا آموخته‌اند فراخواهد

رسید؟

من برای این کار

نخستین کسی هستم که از سوی تو برگزیده

شده‌ام،

و من پیروان آیین ترا دوست و دیگران را

دشمن می‌دارم.

۴۴/۱۲

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگویی،

از میان کسانی که من با آنها سخن می‌دارم،

چه کسی راستگوار است و چه کسی دروند؟

و من به چه کسی رو کنم؟

آن که بدی دیده،

یا آن که به بدی گراییده است؟

و چگونه آن دروندی را،

که در برابر بخشایشهای تو با من می‌ستیزد، بد

نشمارم؟

۴۴/۱۳

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگویی،

چگونه خود را از دروغ دور بداریم؟

و چگونه

از آنها که نافرمانند،

و برای پیوند با راستی و پیروی از آن

نمی‌کوشند،

و به همپرسی با اندیشه نیک نمی‌گرایند، کناره

بگیریم؟

۴۴/۱۴

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگویی،

چگونه دروغ را به دست راستی بسپاریم؟

تا با آموزش سخن و پیام اندیشه انگیز تو،

پاک گردد،

و از این راه،

به دُروندان شکست سخت آید،
و فریب و آزار آنان از میان برخیزد.

۴۴/۱۵

این از تو می پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چون تو توانایی که در پرتو راستی،

پناه راستان باشی،

هنگامی که دو گروه ناساز بهم می رسند،

برابر آیینی که بر نهاده‌ای،

به کدامیک از این دو گروه و در کجا،

پیروزی می بخشی؟

۴۴/۱۶

ای مزدا اهورا،

این از تو می پرسم،

پرسشم را بازگوی،

آن کس که در پرتو آموزشهای تو،

به پیروزی می رسد،

و پناه مردمان می گردد کیست؟

آن رهبر دانای چاره ساز زندگی را به من

بنمای،

و سروش و اندیشه نیک را،

به او و به هرکس که خواستاری،

ارزانی دار.

۴۴/۱۷

ای مزدا اهورا،

این از تو می پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه با رهنمود تو،

شور مهر ترا دریابم و به تو بپیوندم؟

تا سخنانم بر دلها نشیند،

و با پیامی که از راستی بر می خیزد،

مردمان را

به سوی رسایی و جاودانگی رهنما گردم.

ای مزدا اهورا،

این از تو می پرسم،

پرسشتم را بازگویی،

چگونه در پرتو راستی،

نیروه‌های دهگانه برونی و درونی من،

زایا و نیرومند و فروزان می‌گردد؟

تا با آنها، رسایی و جاودانگی را دریابم،

و آن دو را نیاز مردمان گردانم.

ای اهورا،

این از تو می پرسم،

پرسشتم را بازگویی،

زمانی که نیازمندی با سخنانی راستین

نزد کسی می‌رود،

و آن کس پاداش بایسته به او نمی‌دهد،

سزای کنونی این کس چیست؟

من از آنچه در انجام به او خواهد رسید، آگاهم.

ای مزدا،

این را نیز می پرسم،

چگونه دیویسنیان می‌توانند شهریارانی نیک

باشند؟

آنهايي که،

با یاری کرپنها و کاویها و اسیخس،

جهان را به خشم و آزار کشانده‌اند،

و مردمان را به ناله و فغان در آورده‌اند،

و هیچگاه بر پایه راستی نبوده‌اند،

و برای پیشرفت و آبادانی جهان نکوشیده‌اند.

***

سرود دهم

۴۵/۱

اینک سخن می‌دارم،
گوش بدارید و بشنوید،
ای کسانی که خواهان شنودنید،

و ای کسانی که از دور و نزدیک فرا آمده‌اید،
همه این گفته‌ها را نیک به یاد بسپرید،
مباد آنکه،
آموزگار بد،
دگر باره زندگی شما را تباه کند،
و دُرُوند با گفته‌های خود و با باورهای
نادرستش،
شما را به گمراهی بکشاند،

۴۵/۲

اینک سخن می‌دارم از دو مینو،
که در آغاز آفرینش،
از آن دو، مینوی پاک به دیگری گفت:
ما دو را،
نه اندیشه و نه آموزش، و نه خرد و نه باور،
و نه گفتار و نه کردار و نه یابش و نه روان،
با هم سازگار و همراهند.

۴۵/۳

اینک سخن می‌دارم،
از آنچه مزدا اهورای دانا،
درباره بنیاد آیین زندگی به من باز گفت،
کسانی که این پیام و گفت اندیشه انگیز را،
آنچنان که من دریافته‌ام و می‌گوییم،
به کار نبندند، زندگی آنان در پایان،
همراه با دریغ و افسوس خواهد بود.

۴۵/۴

اینک سخن می‌دارم،
از آنچه در زندگی بهترین است،
و آن را در پرتو راستی دریافته‌ام:
مزدا آفریدگار راستی است،
مزدا سرچشمه اندیشه نیک،
و اندیشه نیک برای کوشش است.
مزدا پروردگار پارسایی،
و پارسایی مایه نیکوکاری است.
و مزدای از همه چیز آگاه را،
نمی‌توان فریفت.

۴۵/۵

اینک سخن می دارم،

از آنچه اهورا مزدای پاکترین به من گفت؛

سخنی که شنودن آن برای مردم بهترین
است.

آنها که آموزشهای مرا بشنوند،

و بدانها ارج نهند و فرمان برند،

به رسایی و جاودانگی رسند،

و با کردارهایی که از اندیشه نیک برخیزد،

اهورا را دریابند.

۴۵/۶

اینک سخن می دارم،

از آنکه از همه بزرگتر و برتر است،

و با راستی می ستایم او را،

آن سرور دانا و جاودانهای پاک او را.

باشد که مزدا اهورا،

با خرد پاک خود ستایش ما را بشنود.

باشد که

با مهر و در پرتو اندیشه نیک بدو برسیم.

و باشد که او با خرد خود،

آنچه را که بهترین است به ما بیاموزد.

۴۵/۷

او کسی است که

همه رادان،

چه آنها که بوده اند و چه آنها که هستند،

و چه آنها که خواهند بود،

رستگاری خود را از او جویند.

و این بدانید که

روان نیکان پیوسته توانا و پیروز خواهد بود،

و دروند همیشه با رنج به سر خواهد برد.

و این آیینی است که،

مزدا اهورا با شهریاری خویش برنهاده است.

۴۵/۸

با ستایشها و نیایشهایم،

روی به مزدا اهورا می آورم،

و با دیده دل او را می بینم،

و با اندیشه و گفتار و کردار نیک،

و در پرتو راستی،

او را هستی بخش دانای بزرگ می‌شناسم،

و نیایشهایم را به او و به سرای سرود او،

نیاز می‌کنم.

۴۵/۹

مزدا اهورا را،

با اندیشه نیک خشنود می‌سازیم،

او که با خواست خود،

برای ما شادی و رنج آفریده است.

باشد که مزدا اهورا،

با توانایی خود،

به ما نیروی کار کردن بخشد،

تا در پرتو اندیشه نیک و راستی و دانش

درست،

در راه پیشرفت مردمان بکوشیم.

۴۵/۱۰

او را با پارسایی می‌ستاییم و بزرگ می‌داریم.

او که همواره،

هستی بخش دانای بزرگ نام دارد

در پرتو راستی و اندیشه نیک،

و با شهریاری خود

به مردمان نوید رسایی و جاودانگی می‌دهد،

و به آنها تندرستی و توانایی می‌بخشد.

۴۵/۱۱

مزدا اهورا،

برای کسی که،

دیویسنیان و پیروان آنان را دشمن می‌دارد،

و راهش از آنکه،

مزدا اهورا را خوار می‌شمارد و زشت می‌انگارد،

جداست،

و درباره مزدا اهورا نیک می‌اندیشد،

و سوشیانسه‌های دانا و یاوران آیین را،

بدرستی می‌شناسد،

چونان دوست و برادر و پدر خواهد بود.

***

سرود یازدهم

۴۶/۱

به کدام زمین روی آورم؟

و به کجا روم؟

مرا از خویشاوندان و یارانم دور می‌دارند،

از همکاران نیز مرا خشنودی نیست،

و نه از شهریاران کشور که هواخواه دروغند.

ای مزدا اهورا،

چگونه می‌توانم ترا خشنود گردانم؟

۴۶/۲

ای مزدا اهورا،

من می‌دانم چرا ناتوانم،

نوای من اندک و کسان من کم‌اند.

من به تو می‌زبایم،

مرا نیک بنگر،

من از تو خواهان آن مهری هستم که،

دلدار به دلداده می‌بخشد.

در پرتو راستی،

مرا از نیروی اندیشه نیک بیاگاهان.

۴۶/۳

ای مزدا اهورا،

کی سپیده دم آن روز فرا خواهد رسید

که راستی برای نگاهداری جهان بدرخشد؟

کی سوشیانسها،

با آموزشهای فزاینده و بخردانه می‌آیند؟

و اندیشه نیک چه کسی را یاری می‌کند؟

ای اهورا،

من تنها آموزش و آیین تو را بر می‌گزینم.

۴۶/۴

دروندی که

با کردار دشمنانه و زیانبار خود

بزشتی زبانزد است،

پشتیبانان راستی را

از پیشبرد زندگی مردمان

در شهر و در کشور باز می‌دارد.

ای مزدا،

کسی که به جان با دُروند بستیزد،

مردم و جهان آفرینش را به راه خرد و یابش

نیک

پیش می‌برد.

۴۶/۵

ای مزدا اهورا،

اگر دانا و توانایی که پیرو راستی است

و بدرستی زندگی می‌کند،

بر پایه آیین ایزدی و یا از راه مهر،

دُروندی را که از او یاری می‌جوید

بگرمی بپذیرد،

با خرد خود می‌تواند

او را از گمراهی و تباهی و گزند برهاند

و به خودشناسی برساند.

۴۶/۶

اما اگر آن توانا،

به کسی که برای یاری به سوی او آمده است،

یاری نکند،

او خود به دام دُروند فریبکار خواهد افتاد،

زیرا، بر پایه آیین دین

که اهورا مزدا از آغاز بر نهاده است،

کسی که برای دُروند بهترین را بخواهد،

خود دُروند است،

و آنکه راستان را ارجمند بدارد،

از راستان است.

۴۶/۷

ای مزدا،

هنگامی که دُروند آماده آزار من است،

جز فروغ تو و اندیشه به تو،

چه کسی پناه من خواهد بود؟

ای اهورا،

از این دو فروزه روشنایی و دانایی است که

آیین راستی به کار بسته می‌شود،
پس نهاد و یابش مرا از این آیین آگاه ساز.

۴۶/۸

ای مزدا،
از کردارهای کسی که
در پی آزار جهانیان است،
گزندی به من نخواهد رسید،
و آن کردارهای دشمنانه،
به خود او باز خواهد گشت،
و او را از زندگی نیک باز خواهد داشت،
و زندگی‌اش را به بدی خواهد کشانید.

۴۶/۹

کیست، آن رادی که
نخست مرا بیاموزد
که تو بیش از همه سزاوار ستایشی،
تو سرور راستی و داور پاک کردارهایی.
و ما پیوسته خواستاریم که با اندیشه نیک،

از آیین راستی و از آنچه تو در آن باره گفته‌ای،
آگاه کردیم.

۴۶/۱۰

ای مزدا اهورا،
من بدرستی گویم،
هرکس، چه مرد و چه زن،
آنچه را که تو در زندگی بهتر می‌شماری، بجای
آورد،
در پرتو اندیشه نیک،
از پاداش راستی و توانایی مینویی برخوردار
گردد.

من این کسان را،
به ستایش تو راه می‌نمایم،
و از گذرگاه داوری می‌گذرانم.

۴۶/۱۱

کاویها و کرپنها،
با نیروهای بهم پیوسته خود،

و با کردارهای زشت،

زندگی مردم را تباه می‌کنند.

اما روان و یابش اینان،

هنگام رسیدن به گذرگاه داوری،

بر آنان خواهد خروشید،

و برای همیشه به سرای دروغ خواهند شد.

۴۶/۱۲

هنگامی که

فرزندان و نوادگان فریان تورانی،

به راستی رو کنند،

و با پارسایی،

در پیشرفت و آبادانی جهان بکوشند،

آنگاه مزدا اهورا،

در پرتو اندیشه نیک،

آنان را به هم می‌پیوندد،

و خوشی و رستگاری را،

بر آنها آشکار می‌کند.

۴۶/۱۳

هرکس که زرتشت اسپنتمان را،

در انجام کارهایش یاری می‌کند و خشنود

می‌سازد،

به درستکرداری زبانزد می‌گردد.

مزدا اهورا به چنین کسی زندگی نیک

می‌بخشد،

و در پرتو اندیشه نیک،

گیتی او را می‌افزاید،

و هرکسی او را،

دوست نیک راستی می‌شناسد.

۴۶/۱۴

ای زرتشت،

کیست دوست راستکردار تو؟

و کیست،

آنکه بر راستی،

خواهان نیکنامی و بلندآوازی انجمن مغان

است؟

این کس برآستی کی گشتاسب دلیر است.

ای مزدا اهورا،

من مردمان را

با سخنان برخاسته از اندیشه نیک فرا

می خوانم،

تا به بارگاه تو راه یابند.

۴۶/۱۵

ای فرزندان هیچدسپ اسپنتمان،

به شما می گویم،

بشنوید آنچه را که برای شما بهترین است،

تا با آن دانا را از نادان بازشناسید،

و با کردار خود،

راستی را که آیین بنیادین اهوراست،

از آن خود سازید.

۴۶/۱۶

ای فرسوستر هوگو،

با یاران گرویده خود،

که ما هر دو برای آنها،

خواهان فروغ و خوشبختی پایدار هستیم،

به آنجا رو،

جایی که راستی با پارسایی پیوسته است،

و در آنجا، اندیشه نیک و توانایی،

فرمان می رانند،

و شکوه مزدا اهورا نمایان است.

۴۶/۱۷

ای جاماسب* هوگو،

ای خردمند، من اینک،

با سخنانی یافته* به تو می آموزم،

نه با سخنانی ناوافته*،

تا آن را به دل فراگیری و پرستنده آن باشی.

هر که دانا را از نادان بازشناسد،

مزدا اهورا، در پرتو راستی،

نگاهبان پرتوان او گردد.

۴۶/۱۸

کسی که به من بپیوندد،
من برای او بهترین هستم،
و در پرتو اندیشه نیک،
بهترینها را به او نوید می‌دهم.
و اما آنکه با من در ستیز است،
من نیز با او درستیزم.
ای مزدا، من با راستی،
خواست ترا برآورده می‌سازم،
راهی که خرد و اندیشه من،
آن را بر می‌گزیند.

۴۶/۱۹

کسی که بر راستی،
خواست زرتشت را،
که ساختن جهان تازه است،
برآورده می‌سازد،
از پاداش زندگی جاودانه برخوردار می‌گردد،

و در این جهان زاینده بارور،

به همه آرزوهای دلش،

دست می‌یابد.

ای مزدا،

همه اینها را توبه من آموخته و آشکار

ساخته‌ای.

***

سرود دوازدهم

۴۷/۱

مزدا اهورا،

با شهریاری و مهر خود،

به کسی که رفتار و گفتارش،

در پرتو اندیشه نیک و بهترین منشها،

بر پایه راستی باشد،

رسایی و جاودانگی بخشد.

۴۷/۲

کسی که در پرتو پاکترین اندیشه‌ها،
 راه بهترین را می‌پوید،
 و زبانش گویای اندیشه نیک است،
 و دستهایش
 به کارهای پارسایی گشوده است،
 تنها یک اندیشه دارد:
 مزدا اهورا، آفریننده و پروردگار و سرچشمه
 راستی است.

۴۷/۳

ای مزدا،
 براستی، تو آفریدگار اندیشه نیک هستی،
 و هنگامی که مردمان با اندیشه نیک،
 همپرسی کردند،
 تو برای آنان،
 این زمین و جهان شادی بخش را بیافریدی،
 و برای آبادانی و رهبری آن،
 پارسایی را برنهادی.

۴۷/۴

ای مزدا،
 دروندانی که
 از اندیشه نیک روی برتابند،
 رنج کشند و آزار بینند.
 و راستان که چنین نکنند، چنین نبینند.
 راستکردار، اگر هم کم نوا باشد،
 نزد راستان گرامی است،
 و دروند، اگر هم توانگر و توانا باشد،
 بی‌ارح است.

۴۷/۵

ای مزدا اهورا،
 تو در پرتو اندیشه پاک،
 راستکرداران را،
 به بهترین بخششها نوید داده‌ای.
 اما دروند،
 از مهر تو بهره‌ای بر نمی‌دارد.
 زیرا دروند را،

اندیشه و کردار زشت و نادرست است.

۴۷/۶

ای مزدا اهورا،

در پرتو اندیشه پاک،

و با فروغ تو،

سرنوشت دو گروه نیکان و بدان،

روشن خواهد شد،

و با افزایش و گسترش راستی و پارسایی،

بسیاری از جویندگان،

راه ترا بر خواهند گزید.

و فریب دیوان و یاران آنها
برای همیشه آشکار شود،
آنگاه، در پرتو بخشایش تو،
ستایش تو و مهر به تو فزونی گیرد.

۴۸/۲

ای مزدا اهورا،
پیش از آنکه کشاکش در اندیشه‌ام در گیرد،
مرا از آنچه می‌دانی بی‌گهان.
آیا راست‌کردار بر دروند پیروز خواهد شد؟
آن پیروزی که سرانجام نیک زندگی خواهد
بود.

۴۸/۳

آموزشهایی که مزدا اهورای نیکی آفرین،
در پرتو راستی،
به مردم دانا می‌آموزد،
بهترین آموزشهاست.
با این آموزشهاست که،

***

سرود سیزدهم

۴۸/۱

ای مزدا اهورا،
به هنگام پاداش،
و آن زمان که راستی بر دروغ چیره گردد،

پاکان و دانایان و آموزگاران راه ویدایی*،

در پرتو خرد و اندیشه پاک،

دلباخته تو و سرسپرده تو می گردند.

۴۸/۴

ای مزدا،

کسی که اندیشه اش نیک یا بد باشد،

و هرچه را که به دلخواه برگزیند،

یابش و گفتار و کردار و گزروش او نیز چنان

گردد،

و سرانجام، خرد توست که،

نیک و بد را از هم جدا گرداند.

۴۸/۵

باشد که شهریاران نیک،

با کردار نیک و دانش و پارسایی،

بر ما فرمان برانند،

نه شهریاران بد.

پاکیزگی برای مردم،

از گاه زادن بهترین است.

برای آبادی جهان باید کوشید،

جهان را باید بدرستی پرورانید،

و آن را به سوی روشنایی برد.

۴۸/۶

براستی زمین

پناهگاه نیکی برای ماست.

زمین به ما،

دو دهش اندیشه نیک و توانایی می بخشد.

و مزدا اهورا،

از آغاز آفرینش و در پرتو راستی،

روی آن گیاه و سبزه رویانیده است.

۴۸/۷

ای کسانی که

به اندیشه نیک دلبسته اید،

خشم از خود دور بدارید و در برابر ستم

بایستید.

و برای گسترش راستی به رادان پاک بپیوندید،
تا به بارگاه اهورا مزدا راه یابید.

۴۸/۸

ای مزدا اهورا،
چیست خواست شهر یاری نیک تو؟
و چیست
بخشش و پاداش تو به من و یارانم؟
چه اندازه آرزو دارم،
که از راه راستی،
تو بر گرویدگان آشکار گردی،
تا با اندیشه نیک،
در پیشبرد کارهای خود کوشا باشند.

۴۸/۹

ای مزدا،
چگونه بدانم که
تو بر پایه راستی،
بر همه ما و بر آنان هم که در پی آزار منند،

فرمان می رانی؟

چگونگی روش اندیشه نیک را نیز،
بدرستی به من بنمای.

و سوشیانس را نیز،
از پاداش کارش آگاه فرما.

۴۸/۱۰

ای مزدا،
کی مردم آیین ترا در خواهند یافت؟
کی این زهرا به دیوانگی آور بر خواهد افتاد؟
چیزی که کربنهای تبهکار،
با آن مردم را می فریبند.
و شهر یاران ستمکار بد اندیش،
با آن بر کشورها فرمان می رانند.

۴۸/۱۱

ای مزدا،
کی راستی و پاکی و پارسایی،
و کشور پر از کشتزارهای گسترده،

و خانمان خوب و آباد،
پدیدار خواهد شد؟
چه کسانی،
ما را در برابر دَرّوندان تیره دل
رامش خواهند داد؟
و چه کسانی،
دانش و بینش اندیشه نیک را،
در خواهند یافت؟

۴۸/۱۲

ای مزدا،
سوشیانسهای کشورها،
کسانی خواهند بود که،
با پیروی از اندیشه نیک،
بایسته خود را به انجام می‌رسانند.
کردارشان بر پایه راستی و آموزشهای توست،
و بدرستی برای چیرگی و برافکندن خشم،
گمارده شده‌اند.

***

سرود چهاردهم

۴۹/۱

ای مزدا،
دیرگاهی است که بندو*،
که از کردار نادرست خود شادمان است،
در برابر من ایستادگی می‌کند.
ای بخشندهٔ مهربان،
با پاداش نیک به سوی من آی،
تا با اندیشهٔ پاک،
او را از گمراهی برهانم.

۴۹/۲

ای مزدا،
این بندو مرا نگران کرده است،
زیرا کیش او دروغ و فریب،
و دوری جستن از راستی است،
او نه به پارسایی پابند است،
و نه با اندیشهٔ نیک در پرسش و پاسخ است.

۴۹/۳

ای مزدا،
 تو بدرستی این باور و آموزش را،
 برای همه بر نهاده‌ای که
 راستی سودبخشد و دروغ زیان آورد.
 از همین روست که،
 من خواهان اندیشه نیک هستم،
 و همگان را از پیوند با دروند باز می‌دارم.

۴۹/۴

کسانی که
 با خرد بدو با زبان خود،
 خشم و رشک را می‌افزایند،
 و مردم سازنده و پرورشگر را،
 از کار خود باز می‌دارند،
 و با کردار زشتی که دارند،
 در پی نیکوکاری نیستند،
 دیوانی هستند که،
 نهاد و یابش مردم را به دروغ و گمراهی
 می‌کشانند.

۴۹/۵

ای مزدا،
 اما کسی که
 بادل و جان یابش خود را،
 به اندیشه نیک بپیوندد،
 و در راه پارسایی و راستی و دانایی گام بر دارد،
 سرانجام،
 در کشور جاودانی تو جای می‌گیرد.

۴۹/۶

ای مزدا اهورا،
 و ای راستی،
 مرا از آنچه در خرد و اندیشه شماست،
 آگاه کنید،
 تا دینی را که از آن شماست،
 باز شناسم،
 و به دیگران بشنوانم.

۴۹/۷

ای مزدا اهورا،
 باشد که مردمان،
 با اندیشه نیک و از روی راستی،

پیام مرا بشنوند،
و تو نیز گواه باش که
از همیاران و خویشاوندان،
کدامیک برابر آیین زندگی می‌کنند،
تا برای همکاران،
راهنمای نیک باشند.

۴۹/۸

ای مزدا اهورا،
از تو خواستارم که،
رسایی و شادمانی و پیوستگی با راستی را،
به فرشتوستر ارزانی داری،
و همین پاداش را نیز،
با شهریاری خودت به دیگر یارانم ببخشی،
باشد که ما برای همیشه دلداده تو باشیم.

۴۹/۹

ای جاماسب دانا،
باشد که

پیشبرنده‌ای که برای رهایی مردم،
آفریده شده است،
به این آموزش گوش فرا دارد که،
راست گفتار،
هرگز اندیشه پیوستگی با دُروند را ندارد،
و کسانی که دارای یابش روشن‌اند،
از بهترین پاداشها برخوردار می‌گردند،
و سرانجام به راستی می‌پیوندند.

۴۹/۱۰

ای مزدا،
من اندیشه نیک و روان راستان را،
دربارگاه تو، به تو می‌سپارم،
تا نگاهدار آنها باشی.
و می‌ستایم،
پارسایی و خواسته‌های دل را،
و می‌ستایم ترا،
که شهریار بزرگ و پایدار و جاودانه هستی.

۴۹/۱۱

روان شهریاران ستمگر،
و بد کردار و بد گفتار و بد نهاد و بد اندیش
دروند،
از روشنایی به تیرگی باز می‌گردد.
براستی اینان،
ماندگاران سرای دروغند.

۴۹/۱۲

ای مزدا اهورا،
در پرتو راستی و اندیشه نیک،
به زرتشت،
که ستایشگر توست چه یاری می‌رسانی؟
من بدرستی و با سرودهای ستایشم،
ترا می‌ستایم،
و آن را که نزد تو بهترین است می‌خواهم.

***

سرود پانزدهم

۵۰/۱

ای مزدا اهورا،
هنگامی که براستی ترا فرا می خوانم،
جز راستی و اندیشه نیک تو،
روان مرا چه کسی یاری خواهد داد؟
و چه کسی،
نگاهدار من و یاران من
خواهد بود؟

۵۰/۲

ای مزدا،
کسی که برای جهان
خرمی و شادمانی می جوید،
و آن را پیوسته آبادان می خواهی،
چگونه
در پرتو راستی و فروغ تابناک به سر خواهی
برد؟

و در میان راستان و در سرای دانایان
جای خواهد گرفت؟

۵۰/۳

ای مزدا،
پس بدرستی،
راستی به کسی روی خواهد کرد که،
توانایی مینویی و اندیشه نیک
راهنمای او باشد،
و در پر تو این بخششها،
پیرامون خود را که دُروند فرا گرفته است،
آباد گرداند.

۵۰/۴

ای مزدا اهورا،
اینک ترا و راستی را و بهترین اندیشه‌ها،
و توانایی مینویی را می ستایم،
و می خواهیم که در راه راست باشیم،
و در سرای سرود،

به سخنان دلباختگان تو،
گوش فرا دارم.

۵۰/۵

ای مزدا اهورا،
و ای راستی،
به سراینده سرود اندیشه انگیز خود،
مهر آورید،
و بدو روی کنید،
و او را یار و پشتیبان باشید.
تا او بتواند راهنمای مردمان،
به سوی روشنایی باشد.

۵۰/۶

ای مزدا،
من،
زر تشب دوستدار راستی،
با آوای بلند ترا می ستایم،
باشد که

پیوسته زبانم را به راه خرد گویا باشی،
و در پرتو اندیشه نیک،
آیین خود را به من بنمایانی و بیاموزانی.

۵۰/۷

ای مزدا،
من،
با برانگیزترین سرودها،
و برای دستیابی به پیروزی،
ترا می ستایم و به تو می پیوندم،
تا در پرتو راستی و اندیشه نیک،
ما را راه بنمایی و یاور ما باشی.

۵۰/۸

من،
با سرودهای وافته برخاسته از شور دل،
و با دستهای برافراشته،
به تو روی می آورم،
و با راستی و فروتنی یک پارسا،

به تو نماز می برم،
و در پرتو هنر اندیشه نیک،
به تو نزدیک می شوم.

۵۰/۹

ای مزدا،
با این سرودهای ستایش،
و در راه راستی،
و با کارهای برخاسته از اندیشه نیک،
به سوی تو می آییم،
و تا زمانی که به آماج دلخواه خود دست یابیم،
همچنان خواستار دریافت دانش نیک تو
خواهم بود.

۵۰/۱۰

ای مزدا اهورا،
کارهایی که در گذشته انجام داده ام،
و کارهایی که در آینده انجام خواهم داد،
و آنچه از اندیشه نیک،

چونان روشنایی خورشید،
و سپیده بامدادی، به دیده تو گرامی است،
همگی در راه راستی و برای نیایش
و گرامی داشت تو بوده و خواهد بود.

۵۰/۱۱

ای مزدا،
تا آنجا که در پرتو راستی،
توش و توان دارم،
ترا ستوده‌ام و خواهم ستود.
باشد که تو ای آفریننده جهان،
در پرتو اندیشه نیک،
نخستین و بهترین خواست درستکاران را،
که تازه گردانی جهان است،
برآورده سازی.

***

سرودشانزدهم

۵۱/۱

توانایی نیک مینویی،
بخشش گرانبهایی است آسمانی،
که در پرتو راستی،
در دل جانبازان راه مزدا می فروزد،
و آنها را به انجام بهترین کردارها بر می انگیزد،
و من،
اکنون و همیشه و تنها در این راه می کوشم.

۵۱/۲

ای مزدا اهورا،
این کردارها را،
نخست به تو و به راستی و به پارسایی نیاز
می کنم،
و تو،
شهریاری دلخواه خود را به من بنما
و در پرتو اندیشه نیک،
پرستنده‌ات را رستگاری بخش.

۵۱/۳

ای مزدا اهورا،
 کسانی که
 با کردارشان و با هم به تو پیوسته‌اند،
 گوش به سخنان تو دارند،
 که تو،
 با گفتار راست و با آموزش اندیشه نیک،
 نخستین آموزگار آنهايي.

۵۱/۶

چگونه رهبری که،
 درست‌کردار و فروتن،
 و دارای خرد نیک،
 و دادگر و آموزگار راستی،
 و توانا و بخشایشگر است،
 می‌تواند جهان را
 به پیشرفت و آبادانی برساند؟

۵۱/۴

ای مزدا،
 کجاست مهر سرشار تو به پرستندگان؟
 کجا بخشایش تو روان است؟
 کجا راستی را به دست توان آورد؟
 کجاست پارسایی پاک؟
 و کجاست بهترین اندیشه‌ها؟
 و کجاست شهریاری تو؟

۵۱/۷

ای مزدا،
 ای که این زمین و آب و گیاه را آفریدی،

۵۱/۵

ای مزدا،
 همه اینها را می‌پرسم:

با پاکترین خرد خود،

رسایی و جاودانگی را به من ببخشای،

و در پرتو اندیشه نیک،

توش و توان تنی و روانی و پایداری

و زندگی تازه را به من ارزانی دار،

و از آموزشهای خود برخوردار کن.

۵۱/۸

ای مزدا،

اینک،

پیام ترا به مردم دانا باز می گویم

سرنوشت بد از آن دُروندان است،

و خوشبختی برای کسی است که

پایبند راستی است.

و بیگمان،

شادمانی از آن اوست که

این پیام اندیشه انگیز را

برای دانایان بگستراند.

۵۱/۹

۵۱/۹

ای مزدا،

تو از راه آتش فروزان و آزمون گدازان،

هر دو گروه راستکردار و دُروند را

می آزمایی و پاداش می دهی،

و این آیین زندگی را می نمایانی که

رنج برای دُروند،

و سود و شادمانی از آن راستکردار است.

۵۱/۱۰

ای مزدا،

کسی که جز این آیین،

در راه تباهی جهان می کوشد،

زاده و آفریده دروغ است،

و از کسانی است که کژ می اندیشند و نادانند.

من راستی را

برای خود و یارانم فرا می خوانم،

تا به سوی ما آید و ما را به پاداش نیک برساند.

۵۱/۱۱

ای مزدا،

دوست زرتشت اسپنتمان کیست؟

آن کس که

با راستی در پرسش و در گفتگوست

و روی به پارسایی دارد،

و با راستی و اندیشه نیک و پارسایی،

هواخواه انجمن برادری مغان است.

۵۱/۱۴

کرپانها،

هیچگاه از داد و آیین و آبادسازی

پیروی نمی کنند،

آنان با آموزشها و کردارهای خود،

به آبادسازان جهان تباهی می آورند.

اما،

همین آموزشها و کردارهاست.

که سرانجام

آنان را به سرای دروغ خواهد کشانید.

۵۱/۱۲

فریب خوردگان راه کاوی،

در دوران زندگی خویش،

زرتشت اسپنتمان را خشنود نمی سازند،

زیرا آنان،

کامیابی را تنها در کنش مادی می جویند،

و نه در شور و جوشهای مینویی،

۵۱/۱۳

بدینسان،

۵۱/۱۵

پاداشی که زرتشت
 به انجمن مغان نوید داده است،
 سرای سرود است،
 که از آغاز،
 جای رسیدن به اهورا مزدا بوده است.
 من این پاداش را،
 که در پرتو اندیشه نیک و راستی
 به دست می آید،
 به شما مزده می دهم.

۵۱/۱۶

کی گشتاسب،
 در پرتو نیروی انجمن مغان
 و سرودهای برخاسته از اندیشه پاک،
 و با پیروی از راستی،
 به پاداش دانش درونی رسید.
 دانشی که با آن،
 مزدا اهورا،
 ما را به خوشبختی راه می نماید.

فرشوستر هوگو،

گوهر هستی والای خویش را،
 با دلباختگی و برای دین بهی
 به من سپرده است،
 باشد که
 مزدا اهورا، آرزوی او را
 برای دست یافتن به راستی، برآورده سازد.

۵۱/۱۸

جا ماست هوگوی دانا،
 که خواستار روشنایی است،
 در پرتو راستی آن دانش را برگزید،
 و با اندیشه نیک،
 به توانایی مینویی دست یافت.
 ای اهورا مزدا، این دانش را
 به همه آنهایی که به تو دلبسته و پناهنده اند
 ببخشای.

۵۱/۱۹

مدیوماه* اسپنتمان،

که با دانش دین،

در راه زندگی مینویی کوشاست،

خود را به من سپرده است.

او با آموختن آیین مزدا و با کردارش،

در راه بهسازی جهان کوشاست.

۵۱/۲۰

اینک،

ای امشاسپندان،

همه همگام،

راستی و اندیشه نیک را،

که از آموزش پارسایی به دست آید،

به ما ببخشایید،

شما را می ستاییم و از مزدا اهورا

خواهان خوشبختی هستیم.

۵۱/۲۱

مرد پارسا،

با دانش و گفتار و کردار و پایش خود

راستی را می افزایشد.

مزدا اهورا را به چنین کسی،

در پرتو اندیشه نیک،

توانایی مینویی می بخشد.

من نیز برای او پاداش نیک می خواهم.

۵۱/۲۲

مزدا اهورا،

کسانی را که از روی راستی،

بهترین پرستشها را بجا می آورند،

چه در گذشته بوده باشند

و چه اینک باشند، می شناسد.

من این کسان را می ستایم،

و به نام یاد می کنم،

و با درود به سوی آنها می روم.

***

سرود هفدهم

۵۳/۱

بهترین خواستهای زرتشت اسپنتمان
برآورده شده است،

زیرا مزدا اهورا،

در پرتو راستی برای همیشه،

به وی زندگی نیک بخشیده است.

و آنان که

با او دشمنی می‌ورزیدند،

اکنون گرفتار و کردار دین بهی را آموخته‌اند.

۵۳/۲

و این چنین

با اندیشه و گفتار و کردار،

مزدا را نیایش کنید،

و برای خشنودی او بکوشید،

و کار نیک را برگزینید.

کی گشتاسب هواخواه زرتشت

و فرشتوستر با اندیشه،

راه راست و دینی را

برگزیده‌اند

که اهورا به سوشیانس آشکار کرده است.

۵۳/۳

ای پوروچیستای* اسپنتمان هیچدسپان،

ای جوانترین دختر زرتشت،

مزدا اهورا،

آن کس را که به اندیشه نیک

و به پاکی و راستی پابند است،

به همسری به تو می‌دهد.

پس با خرد خود همپرسی کن،

و با پارسایی و با دانش نیک رفتار کن.

۵۳/۴

بیگمان،

من کسی را که برای همکاران و خانواده،

پدر و سرور گمارده شده است،

برخواهم گزید و دوست خواهم داشت.

باشد که

روشنایی اندیشه نیک به من برسد،
و زنی پارسا و پاکدامن در میان پاکان باشم.
و مزدا اهورا،
برای همیشه دین بهی را به من ارزانی دارد.

۵۳/۵

این سخنان را به شما می‌گویم
ای نو اروسان* و ای تازه دامادان،
پندم را با اندیشه بشنوید و به یاد بسپرید،
و با یابش خود دریابید و به کار بندید:
پیوسته زندگی با اندیشه نیک کنید،
و هر یک از شما در راستی
از دیگری پیشی گیرید،
تا از زندگی و خانمان خوب برخوردار گردید.

۵۳/۶

ای مردان و ای زنان،
این بدرستی بدانید که
در این جهان، دروغ فریبنده است.
از آن بگسلید و آن را مگسترانید.

و این بدانید که
آن خوشی که از تباهی و تیرگی راستی به
دست آید،
مایه اندوه است.
و دَروندانی که راستی را تباه می‌سازند،
زندگی مینویی خویشان را نابود می‌کنند.

۵۳/۷

و پاداش انجمن مغان
تا روزی برای شما خواهد بود که
در زندگی زناشویی خود،
چه در تنگی و چه در فراخی،
با هم بجوشید و به هم مهربان باشید.
اما اگر اندیشه دروغ بر شما چیره گردد
و آیین انجمن مغان را رها کنید،
با پیامد آه و افسوس روبرو می‌گردید.

۵۳/۸

و سرانجام و بروشنی،
بدکاران،

فرب می خورد و ریشخند می شوند و
سرزنش می بینند.

اما، در پرتو شهر یاری و رهبری نیک،

زنان و مردان

در خانه ها و شهرها به آستی و رامش می رسند.
و تبه کاریها و فریبهای بهم بسته مرگبار بر
می افتد.

و مزدا اهورا، که بزرگتر از همه است،

به ما روی می کند.

۵۳/۹

کژاندیشان بدکار،

که بنده هوسند و از راستی رو گردانند،

از پاکان بیزارند و ارجمندان را خوار می دارند،

هرچند که با خود نیز در کشمکش و ستیزند.

کیست آن سرور پارسایی که

با دل و جان و آنچنان که خود می خواهد،

با چنین بدکارانی بستیزد؟

ای مزدا،

با شهر یاری مینویی توست که

وارستگانی که بدرستی زندگی می کنند،

از بهترین پاداشها برخوردار می گردند.

***

۵۴/۱

باشد که

دوستی و برادری که آرزوی همه ماست،

به ما روی کند،

و دلهای مردان و زنان زرتشتی را،

شادمان گرداند.

تا هرکس،

در پرتو اندیشه نیک و یابش خود،

از پاداش شایسته برخوردار گردد.

پاداشی که مزدا اهورا

در پرتو راستی

برای هر آرزومندی بر نهاده است.